

Frosta härad
Ö. Sallerup.

3667 Modt. av N. Arton
Lund.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV



0
Frosta första lik uppvaktades dagen
efter dödsfallet av en del karingar, vilka
ökte komma åt likvatten att användas
för varjehanda vidskepelse, varom jag
skall göra vidare undersökningar.

Min farfar dog ³¹/1877 och dagen ^{efter} döds-
fallet infann sig en hel hop karingar
i förenämnda ärende.

Vanligtvis sattes likkistan i en mangel-
bod eller på "loen". Dog någon under den
milda årtiden och ~~lät~~ liket förvarades
i säken ett annat obekänt rum, placerades
en ^{balja} gryta med ^{under kistan} blarkalk att hålla friskt.
Efter begravningen röktes och luftades noga
i likrummet.

Frösta härad
Ö. Sollerup.

3667 Mad. av C. Arfven
Lund.

I.
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

Hänt på bröllopskalas.

De va en gang en bonne, som
va bön te bröllops hos en kjøpsta-
kar. Dette den ræktie maden finje
di spekaga, tårta o alla di sju sla-
ven kjøbskagor o malaggavin o så
finje di "glass". Behärnia glassed
hade ju inte bonnen fäd forud, kan
en ju tåntja, men åd de va non
slags gröd, de komme han då ble klog på.
Noekå, (nog av) han fe fatt i en mad-
ské, for te o seda o predja i gröd
må teské, de va ju desamma som
te o eda velling må gaffel, tyfthes
han po. Han tar så ~~po~~ madskéen

fäll mä glass, gaba o la inj.
 Men, Räss du milde herre ge,
 ni skulle pett den härnia bonnen.
 Han fräste som en villkatt, o
 spotta ud hela mongen fäll po
 bordug o tallerk, ja de stänkte
 enna bort po spekagan, o di som
 sode vä sian om en, ge ässe en
 släng i plöven. De ble ju en
 hisskeli oppståndelse, de kan en
 vel lett tämtja se. — — — — —

Då sa den som sad opp te now:
 Brännide fabror se?

Då sa vår bounne!
 De vete f-n om de ^{va} varmt ella
 kallt, men rädd blitt ja min fjäl,
 (de va kall gröd)

Dopsider (Ö. Sallarp. 1840.)

4

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

När en glött skulle döpas, bars den i
regeln till kyrkan.

Skrek inte glöten under akten, skulle
gomoran, eller den som höll den vid dopet,
nippa den på att den skrek, på skulle de
bli en bra sangare, ja tillmen den te
klockare (om de va en präg förtas).

På hemvägen skulle den bäras i rask
marsch, på skulle den få go gangreja,
bli en rask fotgängare.

Frosta härad

3667

Med. av N. Arlon

Ö. Sallerup

Lund.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

5

Udantorr vår injkörrel ve ledana
(grindarna) sto en holia stor stejn, å den
därade krommelursfasonen, som di har
te stembarg i trögärana. I stejnen
sad en järning för te o binja ödjen
i, när non hade mod äraue o skulle
hälla te. Den som kunne lötta den
mää två finger va en redi kar.

En pa omkring i böjden:

Du får inte skäddj förän du kan lötta stenen

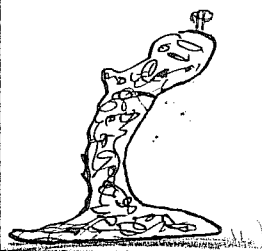
" " " rödja " " " " " "

" " " syppa " " " " " "

" " " jutta de " " " " " "

Manga va rädda för o försödj, för de

Skriv endast på denna sida!



"Svarten"

D. S. v.

Kan lett hitta po o henda, id en
 kan förslöta se på nom, sa di.

Där va nom som hade lött se se
 bräged. Lja, har en inte po länge
 "lad döa löttor" x/ så kan de lett gå
 för se o komma i olyttja:

Kan liden påg på en gang: den
 stenen kan ja lött! ja, mä mongen,
 sa di. (Om någon skröt med, att han
 kunde göra bode de o ditte bruga en o si,
 om en tvivla po nom: ja, mä mongen)

x/ lyft döda ting, i motsats till lyfta en kalf
 eller gris.

Frosta härad
Ö. papperup

3667

Medd. av H. Arton
Lund

7

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Om en Labar (tappar) en smör-
ella fittemad på gøled på smöred
ella fitted kommer nerfor, så be-
tyger de, åd de bler döllit vär i måren.

Frosta härad Sk 3667 Med. av N. Arton
Ö. Sallarp.
Lund.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

Da spelar vi bra sa beltramp-
aren te klockaren!

Da sa klockaren: vem e de som
spelar, du ella ja?!

Beltramparen sa ingenting, men
när han hade städ o tröd en liden
stong så ge han ifrå'ed, o på, när
klockaren inte fittj mer vär, o orgelen
borja o ble töst, då gittj beltramp-
aren hen te klockaren o sa:
vem e de som spelar?

x/ po nästa solen

Frosta härad 3667 M.H. av V. Arton
Q. Sallarp.
Lund.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

En liden präg lå o legte
i en grob. Han böjde lues o anned.
Så kom prästen forbi o sa:

Vad är det du finner på, min lille
gasse?

A, ja böddjer en Kjöckeja.

Har du någon präst i din kyrka?

Nä, de har ja inte, for mödjed
to slut, men hade ja hatt tid mer
mödje, skulle ja snart gjort en präst
osse,

Frosta härad
O. Ballerup.

3667 Medl. av W. Arton
Lund.

10

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

När en kvinna burde ble gammal,
så där tid förbi di sejski, o hnu kjende
(sitte) se ka å mer o mer, så satte hnu igang
må o vöva o pampa po höj, så folk
skulle se, ad hnu inte poded må armana
i kors men hnu lövde.

Att uttrycka som belyser detta:

Ja kommer se o skäms igen å me,
ja, som en bang, ette min do".
A.

"Jo, där blir min skel inte mer än
try sårta ette me po aktionen."

Frosta härad
Ö. Samerup.

3667 Medd. av N. Arton
Lund.

11

Den gamle nymdennannen har hatt gille,
Gästerne ella frammaden har tad mod
hemmed. Han peder ena inje. O tæntjer.

Opn ja skolle ta en søb (sup) idän
(en till)!. Magen sir ja, men hoedet
sir nej. Hoedet e de starkaste o klo-
gaste, magen e svagast. Den sterke
o kloge ska gi ette for den svage.

Däffor så: Samernes o harranes skål.

När man spelar kort och önskar
köpa ännu ett kort, säger man:
gi me ett idän. (ett kort till).

Landskap: Upptecknat av: *N. Arton*
Härad: *Frosta* Adress: *Lund*
Socken: *Ö. Sallerup* Berättat av: *24*
Uppteckningsår: *1932* Född år *1871* i *Gränkarp, Ö. S.*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12

Uppteckningen rör *Medel mot sjukdom hos kor.*
(Kor som "kast" d. v. s. kalva i förtid.)
Om de va sjukt i manes u. fähus,
skulle en slippa in i en bock, som
skulle gå där en ti.
Lutten från bocken börde bvt sjunga.

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *N. Arton*
 Härad: *Frosta* Adress: *Lund*
 Socken: *Ö. Sallerup* Berättat av: *många*
 Uppteckningsår: *1932* Född år *i Ö. Sallerup*

Uppteckningen rör

En bonne som hade läjnt till
 Kjörbjan, kringseu hättanen mill, kom
 en söndesmäran tillia till prästlagären, för
 han hade ett äranse till prästen.

Prästen o prästafusen o prästamamsellerna
 sade o äde frokost.

Per Olsen, som bonnen hade, ble bödd till o
 sida mer, o där sad han o så po men
 kina di äde.

Nå, så prästen, något mytt från din by? !
 Per Olsen: Nå, de slarvar å, helssan o

gusekilöv och händjeli, ja de vill si, ja
har en so, som har fåd femtan grisa.

Prästen: Nå, men det var ju ändå något
nytt, det var ju en stor välsignelse.

Per Olsson: Ja, en skolle ju så komma tyttjas,
men nu e de de gamla må död, ad soen
har inte mer än fjortan patta.

Prästen: Nä, hur går det då med den femtonde?

Per Olsson: Ja, han får som ja, han får seda
o titta på men di andre eder.

(Där kom påkert fram ett kuvar te Per)

3467

ACC. N:R. _____

Landskap: Skåne Upptecknat av: N. Arfven
 Härad: Frosta Adress: Lund
 Socken: Ö. Sauerup Berättat av: WT
 Uppteckningsår: 1932 Född år 1871 i Lyrånkarp. Ö. S. p.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15

Uppteckningen rör _____

En dräng hade stått se (tagit tjänst) i
 mabbosammen o flöttsad did om mickelsda.

Men de töva inte länge förän han ge frå-
 tjensten o lista se te honom. Jesperd han-
 men han inte hade stannad ud tien, sa han:

De komme inte en hong va på de stället.

Fästa ugau ja va där, så dö där en po.

Så fittij vi eda opp den. När vi va färria mä-
 hiune, dö där en ko, o när vi sin va färria
 mä den, så dö den gamla organtagskvinjan.

Då riinde ja.

Skriv endast på denna sida!

Landskap: *Skåne* Upptecknat av: *N. Arton*
 Härad: *Frosta* Adress: *Lund*
 Socken: *Ö. Spellerup* Berättat av:
 Uppteckningsår: Född år i

Uppteckningen rör

Antjemannasörj

Han sörde na med sträjs o gas ved
 faselit, o va se inte lidj, men när en ti
 hade gåd sto han na i glomme o ble lidj
 se igen, som van. (Antjemannasörj o allbua-
 stöda känns hårt i början men går snart ye)
 Nu e han ude po alla di håll o ska se se
 om ette en ny. Di ser han har fåd förvede
 på Nels Tuas Bäjuta for där e han o trör i
 vingen eller som ^(stettast) Tijast. Lja, där e inte nod
 i väjen, for den sköle. Han e å eft gott
 folkastav o läjnt ifrå barsprabad, väntro

när gamlan, Nels Tuas svärmor, dör, så
får min sjunn Tve Persen Nels tid o
svänja se må, för der e päng. Så de
forstår, Di sir äd de ska va snapphana
goss, men had jorr ded. Päng som päng.

Frosta härad
O. Sallarp

3667 Med. av N. Arton
Lund.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

18

Målat på en "dalaklocka".

(gjord i Loushult, Skåne)

För hvar knäpp du hör,
går en sekund ur tiden.
Vet därför nogt hvad du gör,
Din tid är snart förliden.

Frosta härad
O. Sallerup

3667

Medt. av N. Arton
Lund

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

19

Skrook!

En skulle allri la en spae (spade)
stå i jören när en vild en stonn
ella gittj ifrå gravand.

En skulle allri la en ysse (ylsa) seda
fast i hoggebooken när en gittj ifrå.

Så fort en skoded en hare skulle en
skära punden (nosen) å nom sträjs,
o allri ta te tors (torsdag) må en hare
må nos, det va där pläjt (böter) po(?)

Alla disse reglerna for åd injed fruentimmer,
som "va po de vised" skulle. Sej ed. Då fittj glötten lyde (harskär)

Frosta härad
Ö. pallerup

3607

Medd. av N. Aron
Lund.

20

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

En visa må hundra vars i,
fäst ja bara kommer i hu de fästa,
de mittelsta o de sista.

De första:

Liden e ja,
men ja e bra o ha,
For ja kan sel gå o fria.
Får ja inte ja,
Så e ja lia gla,
For ja har tid te o bida.

De mittelsta:

Liadant som de fästa.

De sista:

Liadant som de mittelsta.

När sjungs den

Frosta härad.

3667

Medd. av N. Arton

Ö. Ballerup m. H.

Lund.

1932.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

21

Toscha mä pläja (Maol).

Inte mod arbei (arbete) kröver
så mæn mad som o toscha mä pläjt.

Toschemannen fittj injan han ge po
loen pl. fira po männen en stor skiva
brö, som där va hållt te pyppa brännvin
(råbrännvin, pådes ella "rubocka") po.

Därå kommer "stor som en toschemanns mad"
"routenons skiva".

De va ett arbei som styrkte både armar
o ryggmuskler, men di fittj sluga mæn mödj,
for de råg faselit o där va hiskelit tvärda,
men di töss inte äjlad med ^{om} ed po di tier

Frosta känd
ö. pallerup.

3667

Medd. av N. Arton
Lund.

22

Grödarim.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

Two gamla onkara, "goda vänner,
trogna granmar och mera sådant" bru-
ga fira julattan lekoba, härann gang
hos den ejne o härann gang hos den
andre. Där va ju bode lutfisk o gröd
o hyttjst som, de va ju en sag ded.

Så skalle di ju pinna te gröden ässe,
senmar kara va di inta, o di dro di
stasse di panna pinnen, som di hade
sägt di siste tjyve åren temingstingens,

Per Olsen, så hede den ejne, han varja
o harkla se, o vre för se, o hade se,
hå min sjann om ja kan sa han.

Då sa Ola Persen: ^{för så hade den andre} de va nock ded,
du brukar ju komma, du kunne ju i fjor.

Fa i fjor ja, de va inte i år.
A men försödj, de går rock, banka
nu tankana på kommer ed,

Ja, sa Per Olsen:

Glär seder ja mä ett nöd
O eder gröd.

Där så du de gittj! sa Ola Tärson,
då får ja osse försödja fast de
prestar på:

Glär seder ja mä ett få
O eder mä.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

Skåne
Frosta härad

3667

Med af V. Arton

I.

24

O. Spellerup. m.

Lund.

1832

En prästehistoria.

Får i varden komme de brända, id en
präst po ett bonmagille komme ta se en
knabart, (sup) ja tellenem tu, om de kom
po fråga, o dra en spader ässe.

Ve ett tefelle, när prästen o blockaren o
ett par å di lidjaste i sännen sode o
spelte kårt, va de en hjärtjevård, som
drista se te o si te prästen: här seder
hjörkjeharden o e på oppiad o oppe i
kärtspeled, på han kanske kommer te
o si mod kårt po prästestolen i mären.

Ja, sa prästen, ja ska säga alla fyra
färgerna. De va med folk som gittj
i hjörkjan den gangen for o höra ette

Aa 1839B

LENDERS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

om prästen skulle stå till dina or-
to varkelien, prästen passa på ett be-
felle ~~o~~ i prästjan o på:

Mina käre älskare, om den kunde
skulle komma in genom dessa rektor
och patta dina klär i edra hjärtor
då skulle i påkert ropa: O, spar!

Frosta härad
ö. Sallerup

3667

Medd av N. Arton
Lund

26

För att ihågkomma antalet dagar i
månaderna lättes:

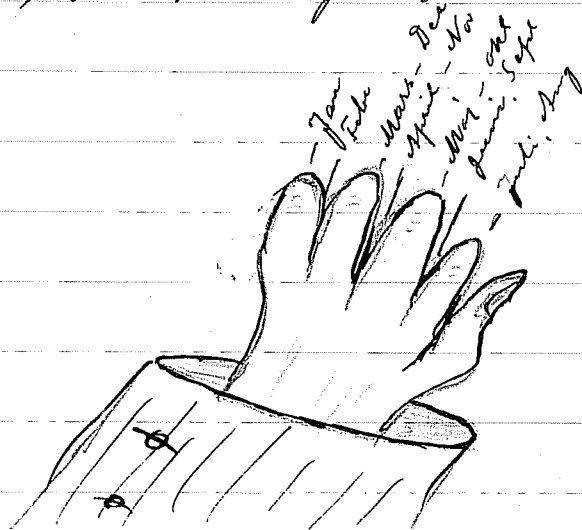
Trettio dagar har November.

April Juni och September

Ejugoätta en allén (Febr. 28.)
skott år 29

Och alla de övriga trettiou.

eller, vilket allmännast brukades av de gam-
le, man "räknade på knogarna", då
månaderna som kom på dessa hade 31 d.



Frosta härad
Öllerup.

3607 Medd. av N. Arton
Lund.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

27

Tithelsjugan har de allti vad en
stor heja mä i vårt lann, o e-ed inn,
om en ska ble ve panningen.

Nod som här bonne setter stor ära
i o ble, de e o ble nendeman.

De forsonmar en i arbeted, o gir
inte nod o stå ette i präjvāj, o
tinsmidarna får en näge inte te gines,
man, som lensmannen en gang sa te
Nels Pärson, ble ed Nels Pärson liavel,
~~Nels~~, sa han, de kommer en gang te o
ta se graunt ud po lidjsteren.
Nels Pärson ble ässe nendeman, när
de le ä. Han va monthe stor po ed,

Laga, han kom ju i lag mä di store,
 o fittig seda te bars mä bo gräva o
 baroner. Hans kvinga, alla som hun
 nu fe beda, nendemansmorar ga nom
 inte stort ette. De kalaser, bröllof o
 begravninga, fe hun min sjann inte
 seda iblanu di nejaste. Sin prästen
 o den närmsta pläkten hade tad sin
 plassa, va de inte te o ta fel po vem
 som sin skulle settas.

Ja har hört en pussluti historia
 om en pän där ryblen^(nybliven) nendemansmora.
 Hun hade inte vad i kjorkjan po år
 o da, men nu sin hun fäd sin tittel
 skulle hun di, mest for o visa se i
 sin nye stass, som hun skaffad se.
 Hun kledde se i läsaketting o på te

han so se sin nye brosch, en som
nemdemanen hade lad göra iij
i Lonn. Han hade so ett nemdeman
gille pett, ad nona i kvingarna hade
telia. Di kallas for "speschebrocha",
for di va gjorda i ~~en~~ Gustav den trejes
speschierikes datta.

Så kommer han ju iij i kjorkjan.
Folket sto opp, som di ju gör då o då
i kjorkjan, kuntas nu nemdemanens mor
an hade glimt kjorkjesederna ella han
"kom i se", for alla glodde so na,
nock i, han fäjt o sto mä nävama
ad alla håll o pa: sedan, for allt i
varden sedan, sedan mer, for fjortan da
sin va ja inte stort better än ni.

Frosta härad
Ö. Sallerup.

3667 Medd av N. Arton
Lund.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

30

När en glött vandes i mäs patten.

Ja kom en gang in i po ett lided
ställe norstens borte i en i di äster
byana. ~~Kvinjan~~ Sträjs ja kom in i
dören, va där en sän där liden jebba (hund)
om benen po me. Ja hade ett fasetit suoc
får o hålla na ifrå me. Huv viste ten
o merra får resten hela tien ja va inje,
fäst di kua na te o va töster.

Then ve kackelonen po en proff sad
kvinjan o ga patte te en liden syrtj. (sork)

Ja sporde här gammal glötten komma
va, o när ja fe veda, id den va tu
år, så sa ja: Där han patte inne, de

e ju rent po tos, haffar vänjse mi
nom inte ä? Nå, så kvingan, de e
lethare säjt än gjort, nu sin han har
lärt se o smacka lid. Får han inte
patte po sina tier, e han minsjannu
inte go o drass mä. Han klöser me
o skridjer på de går inte får se inu
så länge.

Famen, så ja, strydt senop po paltan,
så lar han vel ble dom.

Vi har försögt, men de nyttar inte,
då blev han med varre.

En liden femåring kom då bort te me,
spotta po me, o spelade ud me, o så
id ja va inte vår en sur pill, gå hem
mä de, rälines, så han, o vill du inte
gå, så ska ja "jävvar i me" socksa hon-

gen po de. Sin gittj' han bost te
maren o dro i de lilla psykenad
o pa: mor, ja vill osse smaga.

De hätt po o kvelja me. Sin ja
hade udrättad mitt äran, ble ja
inte gammal i den stuan.

(Ditta hende anno 1902. De va
kanske kroppens begär ette pocher,
etta, vicked e troliaast, en pålia
de ovane)

Frösta härad
Ö. Sallerup

3667

Medd. av A. Arton
Lund.

33

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Medel som tar bort ligstorna.

- 1:) En kan lesa bort dom, men då ska
en va tösst i tu da ette lesand,
o då de inte e så gott o ^{va} ~~gott~~, på
brugas inte de på titt.
- 2:) En tar räjurann på en ligsten
i mytänning o strydjer på.
- 3:) En tar räjurann på en koblag
o strydjer på (i mytänningen?).

Desamma gäller om vårtor pro
nävana. Di går ässe bort om en knyder
ge dom mää en syträv. Syträven be-
höver inte seda om, udan kan tas bort
sträjs knüdan e placen.

Frakta härad
O. Sauerup.

3667

Medl. av N. Arton
Lund.

34

Luskur.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

När nu kom o beklava se (över)ge
ad han kände se kosen, värsjug,
hänjefäri, gredefäri, stockörad, Kje å
hela varden, ella rågad ud for nod
i vared ella elles inte kende se som
han skulle va, så skulle han rödjäs,
tett kobberlog las pro goled i folka-
stuan, där de va sammad. To ~~galed~~
loged las entans "Sju slavs rödjelse"
som kjøbtes pro Abeteged ella svavel
o lavendelsblommor pro glöder, o så
kledtes en nödjen, to ett lagen om se
o så ströda en ge loged på rödjen
kom inj imellom Kröppen o lagened.

Frosta härad.
Ö. Sallerup.

3607

N. Arkon
Lund.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

35

En ung mans väg till ena pigo.

Bonden till pigan: Vem har vatt hos dig i natt?
Pigan: A, de har bara vatt en kett.
Bonden: De va fan te kett
som hade bode sporra o hatt.

Om en piga hade ord om se o va litta
for med ingtresserad i kara o snattade
litta di sade man:
hun e en räkth "növa töva",

När det snöade sade man:
Se fåjer (ropar) di i himmelen

Frösta härad
Ö. Sallerup.

3467

Medd. av N. Arton
Lund.

36

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

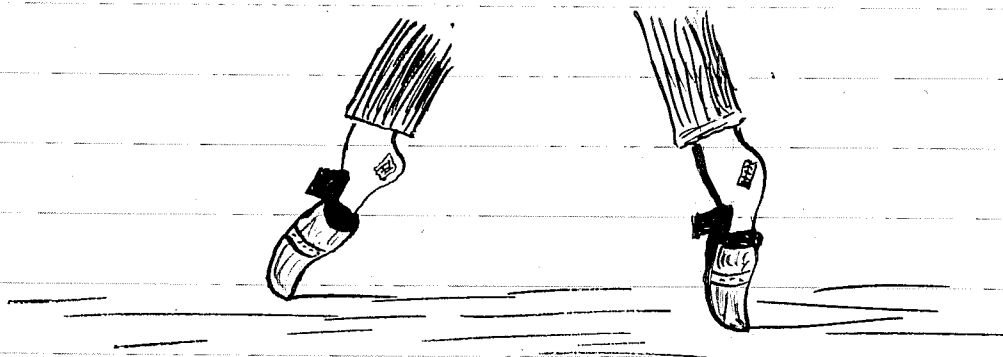
Kappas på träskostöltor.

En vanlig lek i skolan under rasten
var att gå i kapp på träskostöltor.

Det skulle helst vara pudeträskor d. v. s.
träskor klädda med putor gjorda av läder
med istoppat tagel, nöthår ell. dylikt.

Träskorna påtogas bakvänt på att bottnen
kom framför. Så gick man ^{hå} på snūdorna
eller tåhättorna tvärs över golvet.

ibland lades smärre hinder i vägen



Frosta härad
Öspallerup

3667

Ned, av N. Arton

Lund

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

37

Gåtor.

Rod opp, topp mer, ser sol men inte sommar.
stopp

Had e ded, som e lavare mä ho än udan?
robopp

Ront som solen, svart som joren, tre ben o en
rompa? *robopp*

ten hängjare, fira hängjare, tu som pedja
mod sky o tu som visa väjen mod by?
Ko.

Om natten tom, om daen fäll i
kyd o blo?
fräsko

ba den lilla tösen om han kunne
 få nod o drittja.

Famen ska han så få, vill han
 ha miltj.

Ja, sa professoren, de besta e vel
 gott nock.

Han gittj sel fram te skabed o to
 se ett drittjesglas, for han va ju
 inte frammad ä se, han va ju kjøp-
 stakar, o di e någon langt ifrån
 boskabelöja, de ska lye veda. ^{o tackad}
 Naja, kin han hade ådrocket, så
 sporde han tösen, här med han ble
 sköldi. Då sa tösen: a, de tölde
 injen tack, grisen skulle hatt ed
 endän, for där va en rötta som
 hade sänt se i spannen, men mor

Så, äd kommer där nu lappare
ella töddjare, så kan di få ä ed,
for grisen ska endan inte ha
färan fram po ettemiddan, så hun.

Professoren ga inellertösen
en blank tvåkrona, o så:

Den ska du ha, for pån mittj,
som en pötta har päckt se i,
har ja allri fäd fär.

(Pmageli målti!)

Frosta hand

3667

Med. av N. Arton

Ö. Sallerup.

Optöj.

Om lockar skalpa (om skalkar locka) så
följ icke.

Guu ej annat är än mull, tacka vill ja
då må silver.

En ska inte kasta pärlor för svin.

Va lösst min min, så får du socker.

En ska inte se spöje förr än di kommer.

Att gott skratt förlänger käften.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

41

Uttryck för bestraffning.

Få ska tedja (banka) ennen po de

to de inte skittjeli o vell vanna, så
ska du min schort få småga vispen

Dansa kläster kriticj (krik)

Randa skröntan po de.

Servera haslepitt.

Ansa ~~höggrava~~ ryddjraen

Lära de o veda hutt.

3667

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

43

Ortöj.

Gärna för mej, så Loddjären, när
hungen bed nom i träbened.

+

Frosta härad
Ö. Sallerup.

3667

Med. av W. Arton
Lund.

44

Ortöj.

Elyanes kråga får nod
Sedanes får injed.

Å di snöredaste (snorigaste) på-
gana (kan där) ble di beste karana.

Arten kånns igen på villällingen.

En e best sin egen dräng.

Liddja te midda bter ppringa te kvell.

Den som allri lart o vanna, dner inte
te o komdera.

Bittia harre bter länge dräng.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Frosta härad
Ö. Spallerup

3667

skriv. av N. Arton
Lund.

45

Ortöj.

De går som o lappa vanta i månasken.

Han kom po ^{me}
Ni kommer po ^{me} (överraskar mig)
som julattän kom po jinggen.

Köss me på månda, för po tisdä
e ja inte hemma.

Di må si had di vill om en pöb,
så e han liavel better än han e
"hällen för" (ansedd)

Tujen dner better te klokkare än
en isatt präst.

Lided man gott sa han som patka katten
(dia)

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Frosta härad
ö. Sallarp.

3667

Medd. av N. Arton
Grund

46

Ärtasö (ärtsoppa).

När en sad o äd ärtasö, så brugte en
o si: ta te bänns, så får du ärtor!

Ja, tack, de gjore ja i jäms, o så fittlj
ja en!

Ah, ta en gang te, for ja ved, äd vi
la två i.

KUNDS Skrifthistorisk
UNIVERSITETS
FOLKBÄNNESARKIV

Frösta härad
Ö. Ballarp.

3667

Medd. av N. Arton
Lund.

47

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

A. - Tala om en gåta!

B. - Alla som faller i sjön blir våta.

A. - Nej, ja menar en historia!

B. - Sel behållning kostar en cigarja.

A. - De va en gång en ged, som skolla
opp pro taged o tättja, när hun kom
opp så fallt hun ner igen.
Har du hört den förr?

B. Nej!

A. De va en gång en ged o. s. v.
Har du hört den förr?

B. Nej!

A. De va en gång en ged o. s. v. Har du förr?

B. Nej! (forts. tess B. sa ja.)

Trosta härad
Ö. Sallerup.

3667

Med. av N. Arton
Lund.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

48

En löddjekäring kommer in
på ett ställe o får en skiva brö mä
ost på:

Gusehelöv åd ja har fåd min syn igen!
Hänt då¹² pir moran på stället.

Jo, pinadö, på fåra (fåra) stället ja
va, konne ja rajut inte se fitted
eller smöred på bröed, men här kan
ja min skel se tvärs igenom osten.

Aa 1561*

Frosta härad
Ö. Sallerup.

3667

Medd. av W. Arton
Lund.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

49

De e störrt omöjligt, de e som o
krypa te månen ella bida se i nesan
(klypa) ella logga en skalled.

De ser katted ud, de e som o se
när di blinje di plöss.

Stjerten e varst på röven (räven)
om di röe hongana.

Ridj som ett tröll.

Han fortjenar pränja som gres.

Han har pränja som ett liled har.

Tomflaskor o lomp har en nock å,

de har en så en skollec konna

"gi po swin mä" (göda poiv).

Frösta härad
Ö. Pallerup

3667

Med. av N. Arton
Lund

50

Folkets kärlek min belöning,
på Kal Jöken o barnamorskan i T.
Tustänner med de föregående ärade
talarne på gullsmåen i Hörbi.

Schöbba er på Tär te gässen.

LUNDS UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

Frosta härad
Ö. Fallerup

3667

Medl. av N. Arton
Lund

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

51

De e inte kangsar, som prästen sir.

Den e lett o locka
som ette vill hoppa

+

En snia (snässa eller slarva) o en stua
di kan ässe dua.

(Sader om ett ofaldigt fruntimmer med
egen gård eller stuga o som skulle gifta
sig.)

Han e ridj, sir di, ja po hus o langa
mājlor (maglar)

Han buorde på 'ed men yega ed sträjs.

Frosta härad

3667 Medt. av N. Aron
Lund.

O. Ballerup

Ortöj

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

52

Forslug de inte, fäst de e gott.

Hu skrockar som en värpesjög höna.

De e ingen konst o ble präst, när
en har biskopen te måbror.

I da ringjer de for en bling

ee " " " " " " Döv (däöv)
(Sades vid Bjälaringning)

Gå smätt må dritthjes vatted, ella

Kan de svalpa ge. (Så's når en så
när som spralla i väg o sköna de i onödan.)

Frosta härad
Ö. Hallerup.

3667

Medd. av A. Arton
Lund.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

53

Ortöj.

Sked (mycket danska maged) skridj
o. lided ull, på bounen klippte grisen.

Den som kommer fäst te mällan
får fäst maled.

En ska inte bö bazarebörn för kaga.

De e ingen konst o. eda när magen
e tom (eller när magen skridjer)

En ska inte prisa da färren /
sol gäd mer

Frosta härad
Ö. Spallarp

3667 Medd. av N. Arton
Lund.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

54

Trijen e profet i ditt ejed fädernesland.

Spunden trör framgangen i heland.
(hålarne)

Frosta härad

3667

Med. av A. Arton

Lund.

Ö. Sallerups

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

55

Ortöj.

Ja om jul, när daen blir lang.
+ (Sades vid tvivel)

De hender inte fårän där blir
tu torsdör i nagan. (Sades vid tvivel)

Ja ja har ja mask i h-te, bara
ja kunne få non te o gå efte dom,

Nä, kom inte mäs den paraplyen,
for den rägnar de igenom. (Sades
när någon försökte inbilla en något
orimligt.)

Det ljes ska en pryda (ell. snappa) så lyser
de better. (Sades när en "ville hövla te non
som ville sabla ner en.")

Skriv endast på denna sida!

Frosta härad
Ö. pallerup.

3667

Med. av N. Arfven
Lund.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

56

Örtöj.

(torg) mä,
En ska inte dra te för att de en hör.

Vi tosin ga har många ljusa da,
Som ni ploga allri ha.

(mon gång)
De har allri räpnad inu, sedan ad
de har blod klart ite.

De is klart som korvaspa.

Grisamaga o glöttamaga färdra (töla-
läla) att, tellemu kardenubba.

Med. as of Artou

P. Ballerup

Friend,

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

57

Ortøj

Stränga harra regera inte länge.

Nya kasta fäja allt rejnt.

Fä: fäst rejnt framfor ejen dör.
(Kades när någon förtalade någon)

"Vill du se kanzens abekatt
ell. " " " " Den som går o älegger
dina mange pränja" Pas när en
hållt en spejl framfor nesan po non

Fruentämner har inte fädd skäddj,
 för di kan inte ha mongen va mä ro,
 Skriv endast på denna sida! men di ragar se,

Skriv endast på denna sida!

Frosta härad
Ösallarp

3667

Med av G. Aron
Lund.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

58

(Word)
Tresula = taga för mycket sägel
" " tjock ostskiva
" " mycket fläck,
betyder också vrasa,
misshushålla.

Far, här körde lensmannen förbi!
Ti präg, inte ska en tala om pänt,
mår en seder o ejder.

Andras tro, monnas tro, hänt de
ska gå må den pagen ?!

Frosta härad
Öllerup

3667 Med. av N. Arton
Lund.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

59

Ja kan inte rå för (hjälpa) ad
ja ser ud sån som ja e, för ja har
inte skapt me sel. Glad ja de gjort,
skoue ni sett på f-m.

Om mor hade blev gjutt mä nan
anen än far, så ondras ja, hann ja
hade kommed te o se ud.

Hör du min sön, ja föttjer nu, ad du e
så pass te åren, så du skoue se de om
ette en kvinja! Ja, sa prägen, de e "noek så
gott,"^x De va ingen konst för far, som gjutte
se mä mor, men ja ska ud o ha en villframmad,
inte så lätt.

Frocta härad 3667 Medd. av N. Arton
Ö. Sallerup. Lund.

60

Han e pråus = berusad.

Döppä! pråsa = niga.

Specka Kjörkja ga te po de vised
äd en stelledes framadbockad mä nä-
vane po Kneen o så forbonget ynen.
Nu skulle di skjuttas te o slå den
som sto, i enen. Den som då slo
härast han fittij stå mosta gang.

Kjörkjan bär fler.

Den kar laddjer se po maven po gosed.
Så laddjer en anen se åampso diene o
Så orgen for orgen te den orgaste
skridjer: "nu bär den inte fler", då
di kryber ä som laddjer åampso.

4 3 "Hörs", "Samma härad", "Sälsången".

Frosta härad
Ö. Sallerup

3467

Skatt. av K. Arton
Lund.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

61

Ortöj
Tujen nå po färe

Där e injen ko po isen på länge
rompan e po laun.

Ä väjen bömer, här kommer en
alhandlare (~~sal~~ sås när man sto
i väjen för en.

Altting klär en skönhet så pian
om skona

En ann kan va så go som en ann
så pian, satte po se frucus hatt.

Frosta härad

3667

Medt. av N. Arton
Lund.

Ö. Sallerup

Ortöj.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

62

Vi tar ed på metth, på Bismark, när
han skulle ta Paris.

Så ska di få's, på haw som Lo
Kräfs må tärna.

Kallt vär i Sveden, på fransosen,
när nes,an frös i nom.

Di andre piorna fittj markadgåva
men i honden fittj ja.

Träjt (tränt) om paliheden, på sotaren,
när han ble fast i skorshuspiban.

gå gittj (ge, ginje), gåd

få fittj (fe, finje) fåd.

giva, gi ga, gidde, go, gid, god

(här med har du god för den?)

Frosta härad
Ö. Sallerup.

3667

N. Arton
Lund.

Optöj.

Grann kvinna o granna ödj,
de bler sett förtrödded.

Di ridje o di revne, di e allti
hållna.

Smorj bjuled på går de lätt,
Muda leusman på får du rätt.

De e inte så nött (noga) hänt en
e kledt i hårdes lav.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

63

Frosta härad
Ö. fallrup

3667

N. Arton
Lund.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

64

Optöj.

Den som tar kjydded får ässe ta benen

Der e på med ben i kjydded på bonnen
te pläjtaren.

Leja, på pläjtaren, de e benen som
bär kjydded fram.

Try ting ska en hålla väl må,
Kvinjan, magen o pannvated.

Torskydj de inte fäst de e gott.
(Kades när någon fick något i vräng-
strupen och fick kväljningsanfall).

Frosta härad
Ö. Sallarp.

3667 Mott. av N. Arton

Lund

Ortöj.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

65

Håll käften o sjong må!

När du ska tala te mej, så ska du
hålla käft!

Ska du seda här inje o spotta, får
du gå ud!

Ö de liv e de hopp, så prisan to
loppor i särtyen (ell. e de hopp e de bir-
--- etc.)

De fästa en bler bling po, de e ymer.

De en inte har i hoed får en ha i benen.

Frosta härad
Ö. Spallarp

3667

N. Arton
Lund.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

66

Optöj.

Faga o injed på

Plöja o injed på

Lesar o injed forstå

De venger en injed på

÷

Varpa ej mer än du kan väva

÷

Ljused bränner inte längre än vedjen
rättjer

÷

Öptanvär o Käringsriäta

Borjar må storm o pluckar må väta

"Kätter med Kärigen ai allmann som pussar mil mnd"

De e en gamm historia, for han
löver som talte om na sist.

Frosta härad

3667

Skett av N. Arton

Örskuterup

Lund

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

67

Ortöj.

Om en skaffar se lidem kvinga, kan en fö en gris te.
När en snackar om spödj, så e di i fästen^x!

" " " " fan " " kan " "

÷

Sina gryddor ha ässe öru.

÷

ken ska inte skitta mer i ejen rec (bo reds)

÷

De e desamma som o kitta bjellor po kala.
(Sades när man kom på någon som snattat,
och som skydde på att hava funnit det.)

÷

Ja de ed po, så e de inte så farlit. (Bekänn)
Han giver på en kan ta po ed.

x förstugan

Frosta härad
E. Spallings.

3667 Medd. av N. Arton
Lund.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

68

Ortög.

Meniskan e vad hun eder.
Sötna hongä jäga best.

Den som e gla ve flaskan får lided
i taskan

Den som har långt inellom terrnen
kommer te o resa langt. (te Amerika).

Schohh sa Pär Ågaren, när han pasta
tocken. (Adas efter en ansträngande dans
eller annars när man pustade efter något an-
strängande arbete.)

Frosta härad.
Ö. Ballerup.

nr strik 3667.

Medd. av N. Arton
Lund.

69



LIBRARY
FOLKUNIVERSITETET
FOLKUNIVERSITETET

Nemdemansmorän: Had seder ni o gronnar po far?
Nemdemannen: ja seder o gronnar på. ad vi dönde
en man a mä lived i da.

Koss! Had hadde den stackalen hitt på for mod?
- Ja, de e ded, som ja seder o gronnar på.